

17HB 1836

HÍRADÓ

könyvtári

A FŐVÁROSI SZABÓ ERVIN KÖNYVTÁR DOLGOZÓINAK TÁJÉKOZTATÓJA

XXXII. ÉVFOLYAM

11. SZÁM

1988. NOVEMBER

Szerkesztőbizottság

Tverdota Miklósné *elnök*
Katsányi Sándor *felelős szerkesztő*
Aknay Tibor, Bardócz Antalné
Csoma Mihályné, Havas Katalin
Márfy István, Varró Istvánné
Weisz Sándorné

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 2.50 Ft
Előfizetési díj egy évre: 30.- Ft
Készült a FSZEK sokszorosítójában
Táskaszám
88/365
Eng. szám: III/UHB/30/1981
ISSN 0139-1917

Egy lázadó könyvtáros vallomása

A bemutatkozást könyvtáros hitvallással kell kezdenem. Tizenhat éve dolgozom a szakmában, de ha egy nagy könyvtárba bemelegyek időnként, még mindig szorongok. Elemezni kezdtem, hogy miért. Belépve egy ismeretlen könyvtárba én is tipikus olvasó vagyok, s átélem a kölcsönzőpult túloldalán állók helyzetét. Kényelmetlenül érzem magam, mert félek bevallani, ha nem tudok valamit. Ez a szorongás messzire nyúlik vissza. Már az iskolában is nem a kérdező, a valamit nem tudó - még nem tudó! - gyereket részesítik előnyben, hanem a folyékonyan beszélő, esetleg csak halandzsázót szeretik. Ő nem tesz föl kényelmetlen kérdéseket, nem viselkedik a szabálytól eltérően. Nálunk a legnagyobb bűnök egyike a n e m t u d o m -ot kijelenteni. Mindannyian erre vagyunk szocializálva. Ilyen indítással bemenni egy könyvtárba, ahol úgy tűnik a lehető legnagyobb a TUDÁS mennyisége és bevallani, hogy mennyi mindent nem tudok, nagyon nehéz.

- Csak sejtem, hogy ki írta a könyvet, de még a címében sem vagyok biztos.

- A katalógusban egy csomó cédulát látok, de hogy milyen rendben vannak, nem tudom.

- Nem tudom, hogy az idegen író nevét hogyan ejtik, hogyan írják?

- Téblábolok a polcok között, szerencse, ha nem kérdeznek rám: mit keresek, - de ha nem kérdeznek, hogyan találok valamit is?

- Menjek oda a könyvtárhoz? Ő biztosan nagyon okos - ennyi könyv között! - biztosan mindet ismeri, talán olvasta is. De ha az iskolában egy buta kérdés kész leégés volt, még itt is bizonyítsam be a hülyeségemet?

Elnézést, hogy ennyire eltúloztam a "szorongó olvasó esetét a könyvtárral", de ha így föl tudom idézni a valamikori érzéseimet, akkor bizonyára álruhás olvasó vagyok a könyvtáros szerepemben is. Nem nehéz tehát eldöntenem a kérdést, hogy az olvasó vagy a könyvtáros könyvtárát szerettem volna megteremtteni az isaszegi új könyvtárból.

Sok minden ellen lázadoztam már. Körülöttünk a világ mesterséges hierarchiáktól szabdalt, autokrata és paternalista. Tudjuk, hogy az iskolák és sajnos a könyvtárak sem lehetnek egészen mások, mint a társadalom általában. Ez talán természetesnek látszik, de én ez ellen mint olvasó és mint könyvtáros is mindig lázadoztam.

A könyvtáros lázadásaimból kötök csokorba néhányat:

- Dühöngtem magamban, ha az e g é s z m u n -

kámat értékelve c s a k azt tudták megkérdezni: ÉS MENNYI AZ OLVASÓTK? Legszívesebben mindig azt válaszoltam volna, hogy anynyi, amennyit a beiratkozási naplóba beírok. - Vagy a krimi léte a könyvtárban. Régen az a szemlélet uralkodott, hogy a tudás tempomát nem szabad beszennyezni krimivel. A szép, olcsó időkben akár ötösdével is vettem krimi. Mert nem csak kenyéren él az ember, és nem csak a valóság tejét szívja, hanem mesén is. A felnőtt is. Szerintem csak az a fontos, hogy tudja: mi van a kezében.

- Vagy itt van a katalógus ügye. Ha választanom kellett - különösen amíg egyszemélyes volt a könyvtár -, hogy az olvasóval beszélgetek-e vagy a katalógust építem, lelkiismeretfurdalással ugyan, de sokszor választottam az olvasókat.

Nem sorolom tovább, ennyiből is érzékelhető legnagyobb lázadásom indítéka. "Aha" élményt éltem át, amikor először olvastam az állomány másfajta elrendezéséről, a "családi könyvtárról" nem is beszélve.

A 88-as év fő gondolata, hogy ne a nép nevében másvalaki, hanem a nép döntsön el dolgokat. Igaz ez a könyvtárakra is. Ne a könyvtáros döntse el, hogy mi kell az olvasóknak, hanem az olvasórétegek aránya és igénye legyen meghatározó a könyvtár egész tevékenységében. Ha a családi könyvtár forradalom a szakmánkban, akkor a "lázadó könyvtárosok" útja előtt-utóbb ide vezet. Nagyon örülök, hogy gomolygó indítékaim ilyen szerencsésen ölthettek testet az újonnan átadott isaszegi kétfedeles könyvtárban.

Horváth Árpádné
könyvtárvezető
Isaszeg

Elhangzott a családi könyvtárosok tanácskozásán, melyet a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár és a Pest Megyei Művelődési Központ és a Könyvtár közösen szervezett október 27-28-án.

Vigasztalások

/egy könyvtáros számára Senecától/

K: Barátom, közel fél éve már, hogy kusza álmaimról beszélgettünk: egy könyvtárról, amely egyszerre menedék az olvasóknak, ill. az ott dolgozóknak. Te akkor azt mondtad, "nincs olyan érték, amelyet társ nélkül birtokolni kellemes volna". Úgy gondolod tehát, hogy szóvirágokba kell tömöríteni azt, amit csak a mindennapi gyakorlat tud valamelyest megragadni?

S: Tudod, hogy egyenetlenség van ott, ahol észrevehetővé válnak a kiemelkedő részek. Egy fa magában nem ébreszt csodálatot, ahol az egész erdő ugyanolyan magasra nő. Ugyanakkor számolj az ellenérzésekkel, mert ahogy tanulni minden korban tiszteltre méltó, oktatást kapni már nem mind-egyikben az.

K: De hát az én elképzeléseim - úgy tűnik - gyökértelenek...

S: Az akarat változása azt mutatja, hogy a lélek hullámok közt sodródik: hol itt, hol ott bukkan fel, a szél járása szerint. Nem csatangol, amit megalapoztak és rögzítettek.

K: Az én álmaimban olvasó - gyermek, felnőtt egyaránt - és könyvtáros nem tanító és tanított viszonyban állanak, még csak "szolgálat" sem jellemzi kapcsolatukat. Együtt fedezik fel környezetüket, különbözőségük csupán orientáltságukban vagy annak mértékében tételeződik. Ez azt jelenti, hogy nem tartunk "szemet kibökö árucikkeket", s "aki ha belépett, semmit

sem talál azon kívül, ami a kirakatban lógott. Mi rájuk bízunk, hogy onnan vegyenek mintát, ahonnan akarnak... Nem ül rajtunk király: mindenki önmagának ura". Mert ha megkíséreljük is, nem tudunk választani az egyenlő értékű gondolatok tömegéből. Minden, amit "át kell adnunk" /hangoztatják többen/ "szolgálatra kötelez". De hát mit közvetítünk? Hivatalosan engedélyezett gondolatokat /= hol ezt, hol azt/ és legfeljebb subjektumunkat /= az általános "jónak" feltételezzük azt/. "Tanítunk" - mondják - "missziónk ez", s úgy tűnik, hiszik is. Velük hogyan vitatkozhatnánk?

S: Az emberek tanulnak, miközben tanítanak. Nincs okod rá, hogy szellemed fitogtatásának dicsszomja téged középre állítson, hogy felolvasást vagy vitát rendezz - nem bánám akkor, ha a népnek megfelelő portékád volna.

K: "Van kultúra /magas? elit?/, megtanultuk és arra készültünk, hogy terjesszük. Van külön kultúra a gyermekeknek is, pontosan olyan, mint a felnőtteké, csak közérthetőbb" - mondják. Mit kezdjek én ezekkel az igazságokkal?

S: Először legyen meg a szükséges, azután mindjárt az elégséges... A jól körülírt versformán csattanó szöveg könnyebben bevésődik. Ezért tanultatjuk meg a gyermekekkel a szalóigéket, mert a gyermeki lélek ezeket magába tudja fogadni, többet még nem fog fel.

A fejlődésben már megállapodott férfi számára azonban szégyen virágocskákat tépdetni, egy-két mindenfelé ismert bölcs mondásba kapaszkodni, s az emlékezetet használni mankónak: ő már önmagára támaszkodik.

K: De hát csak az a valódi választás, ami az egészből vehető, és hogyan támaszkodjon önmagára az, akinek nincsenek sokrétű ismeretei, ezért választása is csak egyoldalú...

S: Meddig menetelsz még a más vezényszavára? Hozakodj elő valamivel a magadéból is. Akik sohasem alkotnak, s mindig a más árnyékában hűsölve tolmácsolnak, nem jó fajtájúak, mert egyszer sem merészelték megvalósítani, amit hosszú ideig tanultak.

K: Tehát, ha az egészből önként választhatnak, nagyobb az esélyük megtalálni azt, ami számukra megfelelő. Lehet, hogy számomra nem az, de mondhatom-e reá, hogy sekélyes? Kényszeríthetem-e őket a választás körülhatárolásával?

S: Ne feledd, más emlékezni és más tudni. Neked feladatod lehet az emlékezés is, de tudás /akármilyen tudás/ mindenkiben van, és tudni annyi, mint mindent sajátunkká tenni, nem függeni a példától. Nagy ereje van az élő szónak. De nincs ereje, ha idegen ígékhez kölcsönzik, és a gyorsító szerepét töltik be.

K: Tudás és emlékezés összefügg. Naponta újakat kell tanulnom, hogy emlékezhesek és közben szüntelenül átalakulok. Mégsem ke-

zeskedem felőle, s nem is remélem, hogy semmi sem marad bennem, amin ne kellene változtatni. Akad még sok minden, amit kötelességem volna helyrehozni...

S: Hazudnak, akik olyan látszatot akarnak kelteni, mintha tennivalók tömkelege akadályozná őket tanulmányaikban... Ne csodálkozz, hogy ugyanabból az anyagból kiki a maga tudományának megfelelő adatokat gyűjti össze: ugyanazon a réten az ökörfüvet keres, a kutya nyulat, a gólya gyíkot. Mindegyik másra fordít figyelmet. A te feladatod, hogy tudd: a rét növényeit együtt találjuk. Bizonyos pillanatok elragadnak tőlünk, másokat elcsennek, ismét mások meg elfolydogálnak. A legrútabb veszteséget mégis a nemtörődömség okozza. S figyelj csak meg jól, az élet legnagyobb része elillan, ha rosszul cselekszünk, nagy része, ha semmit sem cselekszünk, s az egésze, ha mindig mást cselekszünk. Velem is az történik, mint a legtöbb emberrel, akit nem saját bűnei juttattak inségre: mindenki megbocsát, senki sem támogat. Te csak őrizd meg, ami a tiéd, és ehhez jókor láss hozzá. Mert ahogy őseink tartották: késő a takarékoság, ha már a hordó fenekén járunk - nemcsak azért, mert az alján már alig van valamicske, hanem mert addigra már csak a seprője maradt meg. Éljen egészségesben!

Pobori Ágnes

köszöntő

Tizennyolc éves voltam, amikor megismertem. Akkoriban a könyvtárostanoncnak jelentkezőt sokan és sokmindenről kérdezték. Jól válaszoltam valamire? Rosszul? Nem tudom már, de megkérdezte, hogy ki volt a magyar tanárom. Ma is emlékszik a nevére. Sokszor úgy éreztük, hogy figyel minket, pedig csak tudott rólunk. Számontartotta valamennyiünk sorsát. Tartottunk tőle és tiszteltük és ő is tisztelt minket. Sohasem gondoltam volna, hogy közvetlen munkakapcsolatba akkor kerülök vele, amikor én leszek a "főnök" és ő a kicsi könyvtárfiók könyvtárosa.

Ha társadalmi töltésű új könyv jelenik meg: elsőnek ő olvassa ki. Ha új folyóirat kerül a könyvtárba: elsőnek ő lapozza végig. Ha vendéget hívunk szombat este, aki nem kevesebbet latolgat, mint a többpártrendszer esélyeit: ő az, aki késő estig velünk marad és őszinte, nyitott figyelemmel és megértéssel fogadja a hallottakat.

Amikor megkérdézem, hogy van, azt mondja "panaszmentesen". Tudom, azért, hogy legalább miatta ne legyen gondom. De én szeretném, ha még nagyon sokáig lehetne rá gondom. Őszinte tisztelettel és szeretettel köszöntöm, köszöntjük a 70 éves D o b o s P i r o s k á t.

Havas Katalin

Mint két cintányér közt a levegő

Mint két cintányér közt a levegő, úgy érzem magam. Hogy most miért inkább, mint máskor? Mert mindenki ingerültebb, mert egyre nehezebben viseljük el "ellehetetlenülésünket", mert részben türelmetlenebbek, másrészt gyanakvóbbak lettünk. Mindenki mástól elvárjuk, hogy reformer legyen, de bennünket úgy ismerjenek el jónak, amilyenek vagyunk. Haragszunk azért, amiért a társadalomban nincs meg a bennünket megillető helyünk, de a gondolatától is irtózunk annak, hogy harsány hangon felhívjuk magunkra a figyelmet. A középvezető nem hisz a felső vezetőknek, a beosztott kételkedik a főnökében, a fluktuációs beszélgetéseket hallgatván az embernek könnyes lesz a szeme, annál is inkább, mert tudja, hogy az érintett vezetők talán sosem fogják megtudni, hogy vélekedett róluk az egykori beosztott... Nem jó sok titok tudójának lenni.

Az utolsó vezetői értekezleten különösen felborzolódtak a kedélyek, részben a bérelosztás elemzése, részben a vezetői munkakörökkel kapcsolatos előterjesztés miatt. Az előbbiről beszélünk még a szakszervezeti aktivistákkal is, az utóbbiról most néhány mondatot írnék, úgy is mint középvezető és úgy is mint az előterjesztés megfogalmazója (íme a cintányér effektus!)

A személyzeti munkáról szóló új rendelet bizonyos határon belül lehetőséget ad arra, hogy magunk döntsünk a vezetők kiválasztásának és alkalmazásának módjáról (a többszám alatt a főigazgató és a hatáskörileg illetékes szervezetek értendők.) A kérdés megvitátását időszerűvé teszi az is, hogy a középvezetői gárda elöregedett, nagyon sokan elérik 1-5 éven belül a nyugdíjkorhatárt.

Mi a probléma alapja?

Hazánkban mindenhol úgy alakult, hogy az előrejutás egyetlen útja a vezető beosztás elnyerése. Emiatt rendkívül sok vezető posztot kreáltunk szerte a honban. Bár mindannyian tudjuk, hogy a kiváló szakemberek egy része nem alkalmas vezetői feladatokra, de ha előre akarjuk juttatni, nincs más lehetőség. Ráadásul ha egyszer valaki vezető pályára került, akkor hiába derül ki, hogy nem alkalmas rá. Az egyébként kiváló szakembert nem akarjuk lehetetlen helyzetbe hozni, inkább kivárjuk azt a 10-20 évet a nyugdíjig, vagy bevárjuk amíg önmaga - rendszerint már a feladat súlya alatt összeroppanva - lemond. Meg kellene találnunk végre azt a megoldást, hogy szakmai "befutás" is létezzon, elismerve erkölcsileg és anyagiilag is, és lehetséges legyen a presztizsvesztés nélküli visszalépés.

Amikor vezetőt választunk ki, nem tudjuk még, hogy hogyan állja majd meg a helyét az új helyzetben a jelölt. Továbbá a

személyiség is változhat: fejlődik vagy leépül, más-más feladat elvégzésére válhat alkalmassá vagy alkalmatlanná, - a változást pedig kezdeményezni kell valakinek. Az is gyakori, hogy ugyanabban a beosztásban a vezető néhány év után elfásul, munkája rutinszerűvé válik. És tovább sorolhatnánk az érveket a jelenleginél dinamikusabb megoldás mellett.

Mi történt nálunk?

A főigazgató - a pártvezetőség és a Főv. Tanács véleményét előzetesen kikérve - ismertette a vezetőkkel az elképzelést, ami szerint a jövőben a középvezetők (osztályvezetők és kerületi főkönyvtárak igazgatói) kiválasztása és megbízása esetén el akarunk járni. Lényeges elemek: a megüresedő helyeket változatlanul vagy pályázat útján, vagy a káderutánpótlási terv alapján kívánjuk betölteni, és a jelöltekkel meghatározott idejű szerződést kötünk. Szorgalmazzuk a jelenleg határozatlan megállapodással működő vezetőkkel is a megállapodás megváltoztatását határozott időre. A meghatározott idejű megbízás előtt a főigazgató ismerteti a vezetővel, hogy mit vár a szerződés időtartamára, és ennek alapján évenként értékeli a vezetői tevékenységet. A megbízás lejártá előtt elkészül a minősítés, melynek alapját az éves értékelések képezik. Amennyiben újabb időre nem kap vezetői megbízást valaki, úgy a könyvtár köteles képzettségének megfelelő munkát biztosítani számára. Mindehhez szeretnénk a jövőben anyagilag is jobban elismerni a vezetői munkát, és határozottabban érvényesíteni a fizetési különbségekben a vezetett terület feladatainak nagyságát és bonyolultságát. Ehhez három kategóriát állapítottunk meg.

A hozzászólók többsége e l v i l e g egyetértett azzal, hogy meghatározott idejű megállapodást kell kötni a vezetőkkel, meghatározni a velük szemben támasztott elvárásokat és rendszeresen értékelni munkájukat, de elmondták fenntartásaikat is. Például azt, hogy nem látják biztosítottnak a kontrollt, hogy kevésnek tartják a fizetést, hogy bizonytalanabbnak látják a helyzetüket a beosztottakénál, akiknek határozatlan idejű szerződésük van. Elmondták, hogy fontos meghallgatni annak a közegnek a véleményét is, amelyben dolgoznak /kerületi tanács stb./ Feltették a kérdést: mi lesz azokkal, akik nem kapnak újabb megbízást, hogyan fognak számukra megfelelő helyet találni?! Javasolták, hogy a vezetőkkel szemben támasztott követelmény ne csak szóban hangozzék el, de maradjon írásos nyoma. Hiányolták a megfelelő - alapos és hosszútávú - vezetőképzést stb. stb. Jogos és fontos kérdések.

Volt, aki az elgondolást elhibázottnak tartotta, volt, aki különösen sértőnek találta a kategóriákat.

Úgy éreztem, a hangulat sokkal inkább gyanakvó volt, mint bizakodó. Szerintem indokolatlanul, hiszen olyan gyakorlatot akarunk bevezetni, ami már régi követelmény. Olyat, ami folyamatosa n ösztönzi a vezetőt arra, hogy a lehető legmagasabb szinten végezze vezetői munkáját, hogy mindig képes legyen a megújulásra, csak addig végezzen vezetői munkát, amíg arra képes. Ennek feltétele: pontosan tudja, hogy mit vár tőle a felső vezetés, és rendszeresen kapjon visszajelzést arról, hogy hogyan vannak megelégedve a munkájával "felette" és "alatta". És többek között persze az is kell, hogy ne tekintsünk minden vezetői feladatot egyformának. Könyvtáraink jelentős részében az a fontos, hogy kiváló szakemberek irányítsák a szakmai munkát, tartसानak megfelelő kapcsolatot a társadalmi környezettel, és a hozzájuk tartozók ügyes-bajos dolgait is jó szívvvel intézzék. Mindez nagyon sok és fontos dolog, s aki e feladatoknak maradéktalanul képes eleget tenni, azt nagyon meg kell becsülni. Ugyanakkor tény, hogy a fővárosi szintű szolgáltatásokat is nyújtó nagy könyvtárak és központi osztályok tevékenysége összetettebb; ezekben a vezetőknek már sokkal szélesebb körű kapcsolat-rendszerrel kell kiépítenie, egy lépéssel mindig előbbre kell járnia, időben felismernie a helyzeteket és persze megfelelően reagálni. A különbség tényén az sem változtat, hogy vannak kisebb kerületi főkönyvtárban működő igazgatók, akik sokkal nagyobb feladatot is képesek lennének ellátni, és fordítva. De többek között éppen az a célja az új elképzelésnek, hogy érdemes legyen mozdulni, változtatni. Egyszer már éppen a Híradóban írtam le, hogy Amerikában egy testre szabott beosztásért egyik államból a másikba is hajlandóak átköltözni emberek, itt a másik kerületbe se! Azt mondhatják erre, hogy ott nyilván megéri! - Na! Tetszik látni, éppen erről van szó - szeretnénk, ha itt is jobban megérné.

Szóba került a megbeszélésen a nem szorosán vett könyvtárosi munkát végzők ügye. Senki sem vitathatja, hogy a fővárosi könyvtárhálózatot a fővárosi könyvtárak határozzák meg. De ettől még vezetési szempontból lehet bonyolultabb egy közös "kiszolgáló" osztály, mondjuk egy egység, amely "számszakilag" hivatott rendben tartani egy egész hálózatot, (megkockáztatom, hogy ráadásul azt is lehet hivatásszerűen végezni.) Hozzáteszem: jelenleg - nem a Szabó Ervin Könyvtárban, de Magyarországon - a közigazdászok, pénzügyi és még a műszaki szakemberek "ára" jóval magasabb, mint a könyvtárosoké, ezért nem tudom, hogyan tarthatnánk meg ezeknek a területeknek a vezetőit értéken alul nagyon erős színvonalcsökkenés nélkül. Nem tehetünk úgy, mintha nem ebben a világban élnénk.

Ami a vezetőképzés problémáját illeti: néhány kollégát külső, többeket belső tanfolyamon képeztünk /ugyanazon tematika alapján, sőt szinte azonos előadókkal./ Felvetődött, hogy az eddiginél mélyebb, tartalmasabb vezetőképzés kellene. Lehet, de én úgy gondolom, hogy hasznosabb jelenleg ha egymás között "problémákat azonosítunk", és utána keressük meg a szükséges képzési formákat. Az utóbbi időben a vezetői értekezleteken kezdünk e téren jó felé haladni.

Az értekezleten mindenesetre úgy döntött a főigazgató, hogy egy bizottságot kell létrehozni, amely hivatott újra átgondolni a tervzetet. Első lépéseinket megtettük, megkezdődött a "fékek" beépítése, s előbb-utóbb talán elérjük, hogy nem érzi senki azt, hogy be akarják csapni, hogy titok lengi körül a személyzeti munkát, - nem uralkodhat az "ököljog", de a "szokásjog" sem.

Gujgiczter Imréné

KRÓNKA

Tanácskozás a tanácsi könyvtárakról

Kétnapos szakmai tanácskozást rendezett a családi könyvtárak létrehozásának és működésének kérdéseiről a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár és a Pest megyei Művelődési Központ és Könyvtár, a FSZEK VII. kerületi főkönyvtárában, valamint az isaszegi Nagyközsegi Könyvtárban október 27-28-án.

Ha meggondoljuk, hogy Pest megye székhelye maga a főváros, magától értetődőnek kellene lennie, hogy a Budapestet körülölelő megye könyvtárai és budapesti társintézményeik között mindennapos munkakapcsolat alakuljon ki. Ez az evidencia a valóságban sajnálatos módon eddig csak csírájában érvényesült. Mindenekelőtt a két központ, a

FSZEK igazgatósága és a PMKK eseti együttműködése formájában. Most fordult elő első ízben, hogy a felső vezetők mellett a hálózatban dolgozó kollégák is együttesen vitathattak meg egy mindnyájunkat egyformán érintő problémát: az olvasók többsége igényeihez jobban igazodó szolgáltatások megteremtésének lehetőségeit.

Az állomány újszerű elrendezése, a családi ill. kétfedeles működési forma meghonosítása nemcsak Budapesten, de Pest megyében is időszerű. A FSZEK hálózatában dolgozó kollégák e tekintetben sokkal több tapasztalattal rendelkeznek, mint Pest megyében működő kartársaik. Nyilvánvaló volt, hogy e kétnapos tanácskozás szakmai tapasztalatainak döntő többségét ők "szállították" Pest megyei kartársaik számára.

K i s s J e n ő, a FSZEK főigazgatója megnyitójában elsősorban arról a kihívásról beszélt, amit a könyvtárhasználati szokásokban bekövetkezett változások, valamint a korábban is meglévő, csak éppen a szakma által kellően figyelembe nem vett igényekhez való alkalmazkodás követelménye jelent, és felvázolta az erre adandó szakmai választ.

B a r c z i Z s u z s a Szabó Ervin könyvtárbeli kollégánk, konkrét szociológiai vizsgálatok eredményeinek tükrében ismertette meg a családi könyvtárak által nyújtott szolgáltatások fogadtatásáról életkori, iskolázottsági és foglalkozási megoszlás figyelembevételével.

H a v a s K a t a l i n a IX. kerületi főkönyvtár igazgatója a szakmában talán legismertebb kétfedeles könyvtár létrehozásának és működésének körülményeivel ismertette meg mindnyájunkat, hallatlanul színes, inspiratív előadásában.

P a p p I s t v á n a FSZEK főigazgatóhelyettese vetítettképes beszámolója pontos információval szolgált a budapesti könyvtárakban az utóbbi években végbement,

számunkra szinte forradalminak tűnő változásokról. Teljesen nyilvánvalóvá tette ez a referátum, hogy eljött az ideje intézményeink megújításának a külső megjelenés és a tartalmi munka szempontjából egyaránt.

A tanácskozás második napi programjára az első Pest megyei kétfedeles könyvtárban Isaszegen került sor.

A könyvtár munkatársai, H o r v á t h Á r p á d n é és M a j s a G y ö r g y n é videofelvétel segítségével illusztrálták, hogy az átalakítás nyomán miként újult meg az intézmény, hogyan vált számos közösség otthonává. Mindkét napon lehetőségünk nyílt kötetlen eszmecsere folytatnunk fővárosi kollégáinkkal.

A beszélgetésekből levonható legfontosabb következtetés az, hogy nagyon sok tanulsággal szolgálnak a mi számunkra is azok a törekvések, melyek a FSZEK hálózatának tevékenységét jellemzik az utóbbi években.

Tisztában kell lennünk azonban azzal is, hogy változtatás nélkül nem adaptálhatók megyénk városi és községi könyvtáraiban ezek a módszerek. Az állományok megtisztítása nem végezhető el olyan radikális módon, ahogy ez számos budapesti könyvtárban történt, tekintettel arra, hogy a mi intézményeink városuk vagy községük egyetlen nyilvános könyvtárát jelentik. Nem rendelkeznek olyan háttérrel, mint a Központi Ellátó Szolgálat, nincsenek karnyújtásra hagyományos módon működő közművelődési ill. tudományos és szakkönyvtárak.

Reméljük, hogy a FSZEK és a Pest megyei hálózatban dolgozó kollégák kapcsolata a jövőben rendszeressé válik. Biztosak vagyunk abban, hogy sok szakmai kérdést illetően van mondanivalónk egymás számára.

Weisz Gábor
a váci Katona Lajos Városi Könyvtár
igazgatója

EGY TÁBORRÓL

Gyermekkönyvtárosok részére "csoportfoglalkozások vezetésére felkészítő" továbbképző tanfolyamot szervezett a KMK 1988. szeptemberben Bács-Kiskun megyében, Solt-Kalimajorban. A továbbképzésen intézményünket Farkas Lászlóné (XVII/4-es) és e sorok írója képviselte.

Előzetes program hiányában nagy izgalommal utaztunk e számunkra teljesen ismeretlen helyre, ahol összesen tizenhatan (az ország minden tájáról érkezve) Barlai Róbert pszichológus vezetésével az ún. tréning módszerrel ismerkedtünk.

Tudjuk, hogy az emberek csoportban más-ként viselkednek, éreznek és gondolkodnak, mint egyénileg. A csoportdinamika a csoport tagjait hozzásegítheti saját érzéseinek és viselkedésének jobb és mélyebb megértéséhez. A tréningcsoportokban megtanulhatjuk - sok egyéb mellett -, hogy miképpen működnek a csoportok, hogyan jelennek meg az egyéni viselkedés és tevékenység eredőjeként, illetve hogyan hatnak vissza az egyének viselkedésére, munkájára, kapcsolataira, érzéseire. S talán ami a legfontosabb: megtanulhatjuk a csoport mint egyének összessége erejét, hatékonyságát.

A bemutatkozás különböző módszerei elősegítették a közvetlen, jó légkör gyors megteremtését. Miután keresztnévünket látható formában feltüntettük, mindannyiunknak rajzban kellett kifejezni azt a problémát, ami az utóbbi időben leginkább foglalkoztatott. Azután valamennyien a terem közepére álltunk és sétálgattunk úgy, hogy rajzunkat mindenki jól láthassa. Bizonyos időnként meg kellett állnunk és megszólítanunk valakit, akinek a rajza megtetszett, s rövid ideig elbeszélgetni vele.

A továbbiakban különböző játékok keretében mindenki megtudhatta kollégájáról és önmagáról, hogy mennyire alkalmas vezető, mennyire jó vitapartner, mennyit érnek a döntései stb.

Az estébe nyúló foglalkozások benyomásai, érzései az este folyamán tovább gyűrűztek bennünk, s folytatódtak a kisebb csoportokban hajnalig tartó beszélgetésekben, majd minden reggel az egész csoport előtt is elhangzottak az előző nappal kapcsolatos legfontosabb gondolatok. A foglalkozások menetébe jól beleillő két tanulmányos filmet is megtekintettük, az egyik "Az érintés hatalma", a másik pedig a három alapvető csoportvezetési formát (autokrata, laissez faire és demokratikus) mutatta be.

A rendkívül kevés szabad időben ki-ki kedve szerint sétálgatott a kastély csodálatos parkjában vagy fürdött az intézet nyitott uszodájában, általában kisebb-nagyobb csoportokban együtt maradva, s így alkalmunk

nyílt arra is, hogy az ország más gyermekkönyvtárosainak munkájába is bepillantsunk. Nagy kár, hogy csak 4 napig tartott ez a tábor. Nagyon örülnénk és aktívan részt is vennénk a KMK által vezetett további tanfolyamokon is, hiszen a gyermekkönyvtári munka

fontos részét képezik a gyerekek részére tartott különböző témájú csoportos foglalkozások. Ezek vezetéséhez sok ötletet adnak a már említett játékok, melyek lehetővé teszik (s ezt mi is tapasztaltuk a táborban), hogy olyan emberek, akik addig zárkóztak voltak, sokkal nyitottabbá váljanak, s ez más csoportokba való beilleszkedésüket is rendkívül megkönnyíti.

Sándorfi Mária

SZAKSZERVEZET

Nyílt levél az SZB-hez

Az október 19-i bizalmi testületi ülés után joggal kérdezheti meg bárki, hogy miért nem ott mondtam el észrevételeimet, miért nem ott tettem fel kérdéseimet az SZB tisztségviselőinek?

Azért nem, mert nem voltam ott, és pedig azért nem, mert nem kaptam értesítést. És tudomásom szerint legalább két bizalmival ugyanez megesett, mivel őket pedig nekem kellett volna értesítenem. Tehát ezen a fontos, mindannyiunkat érintő ülésen hat könyvtár kollektíváját nem képviselte senki.

Megkérdem:

- Megtörténhet, hogy egy bizalmi testületi ülésről nem értesítik a főbizalmi?
- Az SZB részéről miért nem volt engem senki felelősségre, hogy a VII. és XIV. ker. főbizalmija és bizalmija nem volt ott a testületi ülésen? Volt jelenléti ív, nem? Vagy ez fel sem tűnt senkinek?

Észrevételeim előtt bevezetésképpen: Esetleges tárgyi tévedéseimet tudják be az utólagos tájékoztatás hiányosságainak, mivel a másodkézből kapott információ nem egyenlő a személyes részvétellel.

Észrevételeim:

- Az anyag kézhez vétele és a szakszervezeti ülés közötti idő kevés volt ahhoz, hogy a bizalmiak csoportgyűlésen megtárgyalhassák a tagsággal a megvitatandó, urambocsá' a szavazásra tett kérdéseket.
- A GYES-en lévők, ill. a sorkatonai szolgálatot teljesítő dolgozók évi 1000,-Ft-os juttatását méltánytalannak tartom rászorultság szerint adni vagy nem adni. Milyen elvek szerint döntjük el, hogy rászorult vagy sem? Ezt is úgy kell majd kérni, mint a segílyt?
- Nem vagyok meggyőzve arról /bár tudom: eső után köpönyeg/, hogy a szolgáltatások be-

szüntetése az egyetlen mód, ami mellett kardoskodnunk kellene. A három napos zárvaratás esetén milyen alapon szedek késedelmi díjat? Hogyan küldöm el a nyugdíjas, tanuló, gyerek stb. olvasót, hogy vigye vissza könyveit? Ha valamelyiktől elveszem, mástól miért nem? Szerintem a legradikálisabb módszert választottuk, és nem vagyok biztos benne, hogy a remélt célt elérjük, csak annyit, hogy olvasók népes táborának a haragját vívjuk ki vele.

Végezetül szeretném remélni, hogy az elkövetkezendő időszakban hasonló malőr nem fordul elő, mert ez a szakszervezetbe valamint annak tisztségviselőibe vetett bizalmat csökkenti, a demokratizmusról már nem is szólva.

Bp. 1988. okt. 20.

Kisné Vuncs Anikó
XIV/2. fiókkönyvtár

Nyílt válasz Kisné Vuncs Anikó bizalmihoz

- Megtörténhet, hogy az értesítésnek objektív akadályja van. Persze ennek lehetőségét minimálisra kell csökkenteni. Jelen esetben az értesítés elmaradását a telefon okozta.

- Volt jelenléti ív, amely szerint 44 bizalmiból 40 volt jelen, a VII. kerületből Téchy Tünde bizalmi és Nietsch Lászlóné SzB-tag.

- Az anyag áttekintéséhez az idő tényleg rövid volt /október 14-19./ Viszont a júniusi BT-én megbeszéltük az anyag előzetes és vázlatos tervezetét, és a döntést elhalasztottuk azzal, hogy a bizalmiak vezetésével a szakszervezeti tagok megkezdik kialakítani véleményüket a közművelődési dolgozók szakszervezetéről, vagy az esetleges máshová csatlakozásról.

A megbeszélendő anyagokat egyébként október 12-én kaptam meg egy példányban. A sokszorosítás és az összefűzés, valamint a szétosztás egy nap alatt történt.

A BT időpontját illetően október 19 vagy november 2. között lehetett választani, mert október 26-ra már vezetői értekezletet hívtak össze a könyvtárigazgatók és osztályvezetők részére. Nagyon fontosnak

tartottam, hogy a közművelődési dolgozók október 11-i tanácskozásáról személyesen és rövid időn belül adjak tájékoztatást, és így elkerüljünk minden félrehallást és félreértést.

- A GYES-en lévők és a sorkatonai szolgálatot teljesítő dolgozók szokásos decemberi jutalmazásának problémáját a szeptemberi BT-én vetettük fel. Hozzászólásokra már ekkor lehetőség volt, és az októberben elfogadott javaslatot már ekkor megvitattuk.

- A szolgáltatások beszüntetése nem mint egyetlen mód került napirendre, hanem mint végső eszköz. Az október 11. után törtétekről az alábbiakban olvasható dokumentum tájékoztat.

Tverdota Miklósné
SZB titkár

November 1-én 15 budapesti közgyűjtemény SZB titkára ismét levelet küldött Nagy Sándorhoz, a SZOT főtitkárához, amelyben újra kéri a SZOT támogatását a közgyűjteményi dolgozók bérigényének teljesítéséhez.

TÁRGYALUNK

Az 1988. október 11-i országos tanácskozáson a 22 ezres tagság 250 küldöttje nevében a Kormány megbízottjaival való tárgyalásra megválasztottak és felhatalmazottak:

- Dr. Szabó Endre - Köztársasági Szakszervezetek Főtitkára
- Dr. Darkó Jenő - Iparművészeti Múzeum szb. titkára
- Dr. Soós László - Magyar Országos Levéltár szb. titkára
- Dr. Szikossy Ferenc - Munkásmozgalmi Múzeum főigazgatója
- Redl Károly - Országgyűlési Könyvtár szb. titkára
- Vadász János - Csepeli Művelődési Központ igazgatója
- Dr. Horváth Áltilla - Szolnok megyei Művelődési Központ igazgatóhelyettese a Magyar Népművelők Egyesületének alelnöke

TAJÉKOZTATÁS ELSŐ TÁRGYALÁSUNKRÓL

A megválasztott küldöttség a kormány képviselőjének dr. Czibere Tibor művelődési miniszterének a petíciót 1988. október 25-én adta át.

A kormány megbízójának meghatalmazása a közelmúltban kialakult tárgyalási rendnek megfelelően a petíció átvételére szól.

Az átadás után sor került egy megbeszélésre, amelyen jelen volt dr. Stark Antal művelődési miniszteriumi államtitkár, Rátkai Ferenc művelődési miniszterhelyettes és dr. Békési László pénzügyminiszterhelyettes.

A megbeszélésen a következők hangzottak el:

1. A művelődési miniszter a terület bérigényét jogosnak tartja és azt az ágazaton belül az első helyre sorolta.
2. A pénzügyminiszterhelyettes közölte, hogy az 1989. évi költségvetés tervezetében a közgyűjtemények és a közművelődési intézmények, kiemelt helyen szerepelnek, amelynek alapján várhatóan támogatásbővítésként 8% dologi és 6% központi bérautomatizmusban részesül (döntés előtti javaslat).
3. A miniszter közölte, hogy a petíciót a kormánynak átadja. A bérigényről az egyéb hasonló igényekkel együtt a november közepén várható Kormány-SZOT tárgyaláson alakítanak ki közös álláspontot. Bérigényünket a SZOT jelenleg a második helyre sorolja az egészségügy mögött. Az 1989. évi költségvetési törvénytervezetről benne bérigényünkről az országgyűlés decemberi ülésén döntenek.

A tagságnak javasoljuk:

1. A petíció átadását tekintse a tárgyalások megkezdésének.
2. Fogadja el, hogy a Kormány-SZOT találkozó előtt a választott küldöttség kezdeményezi a SZOT főtákarával való találkozást és a Kormány-SZOT találkozóan a szakmai képviselőt biztosítását.
3. Várja meg a Kormány-SZOT találkozó eredményét a további állásfoglalás és teendők meghatározásához.

Tárgyalásaink során a petícióban foglalt bérigényeinket fenntartjuk.

Tárgyalási pozícióink erősítése érdekében:
találkozást kezdeményezünk országgyűlési képviselőkkel, az Országgyűlés Kulturális Bizottságának tagjaival.

szorgalmazzuk főrekveseink népszerűsítését és a közvélemény támogatásának megszervezését a sajtó, a rádió, a TV útján, hangsúlyozva a szakma eredményeit és értékeit,
hangsúlyozzuk, hogy bérköveteléseinket nem más értelmiségi rétegek rovására kívánjuk elérni,
tájékoztatjuk petíciónkról és az eddigi tárgyalásokról az intézmények fenntartóit kérve támogatásukat.

Budapest, 1988. október 26.

A tárgyaló küldöttség

Alapító nyilatkozat

Mi, alulírottak a mai napon megalapítjuk a TDDSZ Szabó Ervin csoportját. Ez a csoport a TDDSZ alapító levele és alapszabálya szerint működik.

Budapest, 1988. nov. 9.

Békéssy Piroska
Meiszner Tamásné
Benjámín Judit
Nagy Mária
Hiripi Lajosné
Báthory János
Dr Révy Eszter
Hermann Zsuzsa
Muzslai Jánosné
Erdélyi Annamária
Verseczky Judit

Szabó László
Szilágyi Judit
Vincze Gyuláné
Gerbner Mihály
Bori Erzsébet
Goldoványi Zoltán
Tanka László
Tamási Julia
Csőregh Éva
Benjámín András
Dr. Földi Katalin

A Tudományos Dolgozók Demokratikus Szakszervezete dokumentumai megtekinthetők a Könyvtár központjában a szociológiai dokumentációs osztályon. Minden érdeklődőnek és belépni szándékozóknak az ideiglenes megválasztott bizalmiak készséggel adnak tájékoztatót. Megtalálhatók:

Szabó László FSZEK Központ, Budapest-gyűjtemény 384-933/56

Meiszner Tamásné FSZEK V. ker. főkönyvtár 327-392

Nagy Mária FSZEK Központ, szociológiai dok. oszt. 384-933/76

Goldoványi Zoltán FSZEK IX. ker. főkönyvtár 575-808

RITKASÁGAINK

Öltözködés és divat

BÜNGÉSZDE

Ars longa, vita brevis. A könyvtár ki-meríthetetlen, az élet rövid. Már két évtizede dolgozom a FSZEK központjában, de ma sem tudok betelni az állomány gazdagságával, sokoldalúságával. Lapunk régi sorozata, rovatja a "Ritkaságaink". Szándékom és erőm szerint szeretném e sorozatot továbbfejlesztetni. A régi, ritkabecsű könyvekkel együtt, de azokon túl is egy-egy témát végigbongészni, szemelgetni a gazdag termésből. Vajjon tudjuk-e, hogy könyvtárunk milyen gazdag, mit tud, mire képes, milyen rétegei vannak? Odafigyelünk-e erre, használjuk-e eléggé a nemzedékek által felhalmozott értékeket?

Ezúttal az öltözködés és a divat a témánk. Kezdetből törekedett a könyvtár a művelődéstörténet minden vonatkozását, érté-

kes anyagát a világnyelveken begyűjteni. Így nem okoz meglepetést, hogy a viseletről két katalógusdoboznyi anyagunk gyűlt össze. Iparművészek, díszlet- és ruhatervezők, művészeti főiskolások, televíziósok és filmesek számára nélkülözhetetlen segítség ez az állomány. És valóban: valahogyan ez az a magas szinten értelmezett közművelődés, amit nem is sikerül mindig pontosan definiálni.

A viselettörténet kézikönyveiből is csupán ízelítőt adhatunk. Elsőnek említsük Giulio Ferrario 21 kötetes munkáját, amely Milánóban látott napvilágot 1818-1826-ig. Címe: A régi és új viselet, vagy a katonaság, papság, művészek és tudósok története, valamint minden ősi és új nép szokásai és viselete. /Itt és a továbbiakban általában címfordítást adunk. A pontos címléírás nem e cikk feladata./ Néhány nemzet, mely

e fóliánsokban szerepel: az etruszk, a főníciai, asszir, babiloniai, svájci, olasz, lapp, afgán, tibeti stb. A magyarokról a 11. kötetben található néhány gyönyörű festett metszet. Másik alapmű a "Racinet". Auguste Racinet tudós alaposággal hat kötetben időrendben követi a világ kosztümtörténetét. Színes képei némileg a XIX. századi romantikus historizmus ízlését tükrözik, a mű mégis nélkülözhetetlen. Arthur Rosenbergtől kötetes Berlinben kiadott viselettörténeti alapvetése szintén jól használható, akárcsak Boehn nyolckötetes A divat története c. műve. A modernbb kézikönyvek között D. Yarwood viselettörténeti enciklopédiáját említhetjük /1978/. Minden címszavához magyarázó rajzok járulnak és mintegy 300 forrásmunkát említ. A 20. századi divatról a Guiness cég adott ki kitűnő összefoglalást, és mivel a divattörténetben sajnálatosan a női divat az uralkodó, itt örömmel említem meg, hogy egy angol és egy német lexikon is foglalkozik az elhanyagolt modern férfi-divattal. A régebbi magyar összefoglalásokból említsük Gáspárné Dávid Margit: A divat története c. művét a huszas évekből.

PARIS-FÊTARD

Nouvelle Édition.
GUIDE SECRET
 DE
Tous les Plaisirs
 PAR
Victor LECA

Guide secret et complet de tous les plaisirs, ce curieux ouvrage, orné de nombreuses illustrations est indispensable aux viveurs, qui y trouveront les adresses des Maisons de Rendez-vous, ainsi que celles de tous les lieux de plaisir, de tous les Etablissements où se réunissent les demi-mondaines (le jour ou la nuit) et toutes les indications utiles, introuvables ailleurs. — Spécialement recommandé aux personnes n'habitant pas habituellement Paris, il les mettra à leur aise en leur permettant de voir tout ce qui est gai, tous ce qui attire les femmes. Beau volume sur papier de luxe.

Viselettörténeti ritkaságaink közül a legkorábbi Cesare Vecellio: De gli abiti antichi et moderni... című, az antik és "modern" divatot tárgyaló műve.

Velencében nyomtatták 1590-ben. 1775-ből található egy vásárlási felhívás 40 bécsi típus metszetével és 1786-ból ugyancsak Bécsből egy pamflet, amely egy öltözködési rendlettervezet ellen íródott. Nürnbergben 1790-91-ben adták ki Hacquet "legújabb" utazását, melyet Dáciában és az Észak-Kárpátokban tett és amely divattörténeti szempontból is érdekes metszeteket tartalmaz. Lipcsében a férfiak számára 1805-ben névtelenül egy segédkönyvet

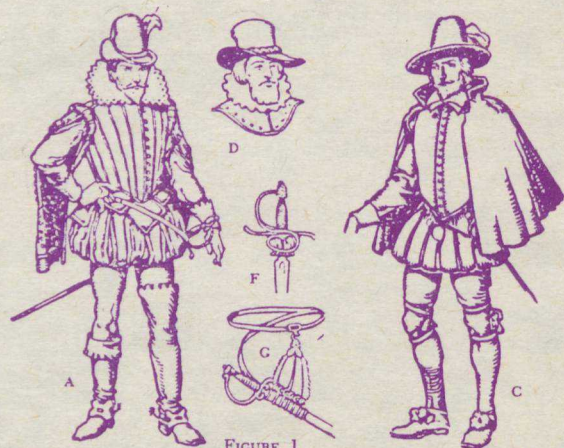

FIGURE I

adtak ki arról, mit illik első toalett-ajándék gyanánt adni szívünk hölgyének. Két kiadásban is megvan Franz Jaschke rendkívül ritka munkája a magyar, horvát, erdélyi, bánáti és bukovinai nemzeti viseletről. A Bécsben 1821 és 1822-ben kiadott mű kézzel színezett metszetekkel van ellátva. Párizsban 1821-ben egy hat kötetes munkát adott ki Marcel de Serres Ausztria-Magyarország erkölcséről, szokásairól és viseletéről.

Az első magyarországi viselettörténeti munkánk az 1840-es évekből Weigand nyomdájából a "Vollständige Völkergallerie in getreuen Abbildungen aller Nationen..." /Minden nemzetek teljes galériája hű rajzolatokban.../ c. névtelen munka. Az öt kötetből négy csodálatosan festett metszeteket tartalmaz. Az első valóban magyar szerző magyar nyelvű munkája Kovári László: A magyar családi és közéleti viseletek és szokások a nemzeti fejedelmek korából c. műve. Ráth adta ki 1860-ban.

Európa divatjának történeti összefoglalásaira rátérve elsőnek J.H.v. Hefner-Alteneck a keresztény középkor viseleteit, vagy Olga Sronkova a gótikus asszony ruházatát bemutató könyveit említhetnénk. F. Wende az asszonyok és a divat változásait követi az európai erkölcstörténet szemszögéből a karikatúrák görbe tükrében. Nagyanyáink idejéből való rekvizitumokat gyűjti be könyvében Ch. Ferber Bolhapiac c. könyvében.

Egyes népek, országok divatjának követésére is mód nyílik. D. Y a r w o o d - a neves divattörténész - Az angol kosztümök címmel írt összefoglalót. A. A d - b u r g a n azt vizsgálja, hogy a jól nevelt és jól öltözött angol delnő a XIX. században hol és milyen ruhát vásárolhatott. Ugyanő a P u n c h című kiváló angol élclap legjobb divatkarikatúráit gyűjti össze az 1841-1940-es évekből. A francia divat kiemelkedő szerepe számos könyvvel dokumentálva van a könyvtárban. R e i s e t. gróf Marie-Antoinette korának divatját írja le. Egy névtelen munka a direktórium és a konzulátus viseleteit rajzolja meg eredeti metszetekben és vízfestményekben.

A sikk titkára a németek is kíváncsiak voltak. Lipcsében kiadták 1809-ben a francia császári udvar "legújabb divatját". A művet 18 kézzel színezett rézkarc díszíti.

Az orosz kosztümöt is öt kötetes mű tárgyalja Nagy Pétertől a forradalomig. A sorozat elsősorban rendezők és ruhatervezők számára készült. Az Ermitázs ruhatörténeti anyagáról is van szép album. Jacqueline O n a s s i s szerkesztette a New-York-i Metropolitan Museum orosz ruháinak képeskönyvét.

A meghódított Amerika divattörténete mindössze öt évszázados. R. T. W i l c o x ezzel az időszakkal foglalkozik a telepések ruhájától az 50-es évekig.

Márffy István

HÍREK

TANULMÁNYUTAK

Dán könyvtárszakos főiskolai hallgatók jártak a központi könyvtárban, és előadást hallgattak az ország általános könyvtári helyzetéről és hálózatunkról.

Negyven norvég főiskolás a központi könyvtárat és a XIX. kerületi főkönyvtárat tekintette meg.

A két városi könyvtár közötti együttműködés keretében Székely Ervinné a XIX. kerületi főkönyvtár igazgatója és Varga Béláné a III. kerületi főkönyvtár munkatársa tanulmányút Prágában járt.

Vendégünk volt Katrine Lehmann, a Zentralinstitut für Bibliothekswesen munkatársa és Gennadij Pojgin a Leningrádi Városi Könyvtár igazgatóhelyettese.

Az Erdélyből áttelepültek megsegítésére ez év májusa óta 26.000.- forintot gyűjtöttünk össze. Kérjük a Kollégákat, hogy adományaikkal továbbra is segítsék őket. Az adományokat Vincze Gyuláné gyűjti. /Bibliográfiai osztály, 182-934, 384-933/74/.

OKTATÁSI HÍREK

Intézményünkben október végén megkezdődött a gyerekkönyvtárosok továbbképző tanfolyama.

November 9-én a II. kerület munkatársai az iskolai és szakszervezeti könyvtárokkal közös szakmai kirándulást szerveztek a kecskeméti Katona József Megyei Könyvtárba.

Az MKE Zenei szekciója és AV Munkabizottsága Szegeden szervezett továbbképzést. Intézményünket öt munkatársunk képviselte.

MEGHÍVÓ

December 11-én, vasárnap du. 1/2 3-tól Mikulás ünnepet rendezünk a központi könyvtár olvasótermében.

Vendégünk Levente Péter és Gryllusz Vilmos.

Minden gyermeket, unokát, szülőt és nagyszülőt szeretettel vár a

Szakszervezeti Bizottság

Személyi hírek

Ú j m u n k a t á r s a k

Darics Éva könyvtáros /XIV. kerületi főkönyvtár/, Jakub Ágnes könyvtáros /XVIII. kerületi főkönyvtár/.

K i l l é p t e k

Fügediné Csóri Ágnes /XIII. kerületi főkönyvtár/, Gula Anasztázia /IV. kerületi főkönyvtár/.

S z ü l e t é s

Dóczi Máriának /XIV. kerületi főkönyvtár/ Balázs nevű kislánya, Hegyi Imrénének /IX. kerületi főkönyvtár/ Eszter nevű kislánya, Soós Sándornének /XXI. kerületi főkönyvtár/ Tamás nevű kislánya, Tánczos Zsuzsannának /II. kerületi főkönyvtár/ Nóra nevű kislánya, Virágh Gábornének /VIII. kerületi főkönyvtár/ Anna nevű kislánya született.

A szülőknek és a kisbabáknak jó egészséget kívánunk!

Elhunyt Boros Mihályné a III. kerületi főkönyvtár raktárkezelője.
Emlékét megőrizzük.

STAHL JENŐ
1920-1988

Jenő bátyám! Hát jön a tél. Elvitted a mércét. Fagyjanak le a Mozgókönyvtár buszai? A csanak megvan, de nem vagy itt a remegős kezeddél, hogy meddig öntsük a dermedésgátlóval, hogy jó legyen. Jenő bátyám! Beáurulunk a Katinál! Te jöttél más helyett is, ha kellett. Most hol maradsz? Mit mondjunk most a többieknek? És másoknak erről mi mondható? Tudjátok, az öreg Jenő itt dolgozott nálunk, a Mozgókönyvtárnál. Nagyon közénk tartozott. Sokunkat ő vezetett rá, miként bánjunk a könyvtárbusszal, hogy kezes legyen. A busznak nem is szabadna megmondani... Valahogy mi sem hiszünk igazán, hogy nincs válasz a köszönésre - Szervusz Jenő bátyám! - egy kézfogás sem ezután.

Koncz Károly

NÉMETH JÓZSEFNÉ
Szül. Juhász Éva
1945-1988

"De ki kérdez, választ várjon,
Ha nem is kell már a válasz."
/Ady: Elfáraszt a várás/

Hírből előbb ismertem, mint személyesen. Néhány éve Sződligetről jöttünk a Kis Gazsival és a mamájával.

- Képzeld, a Gazsi rendszeresen könyvtárba jár. Ismered a Dagályból a Németh Évát? - Nem emlékeztem.

-Figyelj, Gazsi - mondta E. - Mondd meg az Icának, milyen az Éva néni?

Gazsi épp abban a korban volt, amikor az ember még mélyen átgondolja, amit mond, és így szólt: - Klassz.

x

Amikor közelebbi ismeretségbe kerültem Évával, feltűnt, milyen szelíd és kultúrált. A könyvtár megtelt étellel, varázslattal körülötte. Nagyon szerették a gyerekek. Amikor a szomszéd kerületbe jött dolgozni, rohanó életünk közepette is meglátogattuk egymást, vagy felhívtuk egy kis "te hogy csinálod" - beszélgetésre.

Nehéz ember volt. Mint ahogy senki sem könnyű, akinek hivatása van, ami mindennél fontosabb számára. Személyiség volt, aki nem tudott egy falanszter-koncepció számára alkalmassá válni.

x

Az elmúlt héten már csak papíron volt a FSZEK dolgozója - 17 év után. Lehet, hogy ez is közrejátszott abban, hogy nem volt ereje elfogadni a feléje nyúló segítő kezeket.

November 15-én lett volna 43 éves.

Hagytuk, hogy elmenjen.

Szász Ilona